

No longer a slave to fear

Eind oktober was ik ook bij jullie, we zijn alweer in 2018 beland!

Een nieuw jaar! Een nieuw begin! Wat gaat er dit jaar allemaal gebeuren? Dat weet je niet, gelukkig hebben we de zekerheid dat God met ons mee gaat, waar we ook gaan.

Ik wil beginnen met Mathheus 3

13 ¶ Toen kwam Jezus vanuit Galilea naar de Jordaan om door Johannes gedoopt te worden.

14 Maar Johannes probeerde hem tegen te houden met de woorden: 'Ik zou door u gedoopt moeten worden, en dan komt u naar mij?'

15 Jezus antwoordde: 'Laat het nu maar gebeuren, want het is goed dat we op deze manier Gods gerechtigheid vervullen.' Toen stemde Johannes ermee in.

16 Zodra Jezus gedoopt was en uit het water omhoogkwam, opende de hemel zich voor hem en zag hij hoe de Geest van God als een duif op hem neerdaalde.

17 En uit de hemel klonk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, in hem vind ik vreugde.'

Mattheus 3:13-17 NBV

In die tijd kwam Jezus vanuit Nazaret, dat in Galilea ligt, naar de Jordaan om zich door Johannes te laten dopen. Uit heel de omgeving komen de Joden naar Johannes de Doper toe. Hij heeft hen opgeroepen om tot inkeer te komen, om zich te laten dopen en om zich zo voor te bereiden op de komst van het koninkrijk van God. Dat dopen betekende: onder water gaan, ondergedompeld worden. Velen laten zich dopen. Er vindt een geestelijke opwekking plaats! En dan komt Jezus. En hij gaat net als alle andere mannen en vrouwen in de rij staan. Hij wacht op zijn beurt. Dat moeten we even goed tot ons laten doordringen. Jezus neemt geen bijzondere positie in. Hij denkt niet: „Ik ben de Zoon van God, ik heb recht op voorrang.“ Nee. Jezus gaat in de rij staan en wacht rustig zijn beurt af. Hij verbindt zich met al die mensen die te horen hebben gekregen: „Kom tot inkeer! Bekeer je! Laat je oude leven achter je. Daar staat hij: mens onder de mensen. Hij is echt een van ons. En er komt een vraag bij ons naar boven borrelen. „Jezus, waarom? U bent toch zonder zonde! U bent toch wel de laatste die deze doop nodig heeft? U bent toch wel de laatste die zich moet bekeren van zijn oude leven?

Dat is een goede vraag! Johannes vraagt zich dat ook af

Johannes herkent Jezus en weet dat dit de man is over wie hij gezegd heeft:

11 Ik doop jullie met water ten teken van jullie nieuwe leven, maar na mij komt iemand die meer vermag dan ik; ik ben zelfs niet goed genoeg om zijn sandalen voor hem te dragen. Hij zal jullie dopen met de heilige Geest en met vuur;

En daarom zegt hij: „Nee, Jezus, u niet!“ Maar Jezus dringt er op aan dat het wel gebeurt. Want: „het is goed dat we op deze manier Gods gerechtigheid vervullen.“

Daarom moet dat dus gebeuren. Maar wat betekent dat: dat Gods gerechtigheid vervuld moet worden? Want dat klinkt wat raadselachtig.

Hier zie je dat Jezus gerechtigheid niet ziet in de context van zonde of zonder zonde zijn, want Hij had niet gezondigd en wilde toch gedoopt worden.

Hij ziet het in de context van in alle dingen open zijn naar de Vader.

Het is meer dan Jezus als voorbeeld of doen wat goed is, zodat wij Hem nadoen

Gerechtigheid gaat niet alleen over niet zondigen.

Gerechtigheid gaat over je verbinden met God, de Vader en in een gezonde relatie met Hem leven.

We worden niet rechtvaardig als we in staat zijn onszelf te beheersen en niet zondigen.

We worden rechtvaardig door onze relatie met God.

Als het zou gaan om wat we doen, is het gericht op jezelf.

Dan ben ik trots, want ik kan mezelf beheersen, kijk is hoe goed ik ben!

Of vol schaamte, want ik kan mijzelf niet beheersen, ik trek me terug, ik ben slecht

Beide zijn ongezond, want ze zijn ik-gericht in plaats van God-gericht.

We hoeven niet aan de standaard te voldoen van Jezus, we moeten ons met Hem identificeren.

Op het moment dat hij uit het water omhoogkwam, zag hij de hemel openscheuren en de Geest als een duif op zich neerdalen.

We zien hier: water. We zien: de Geest in de gedaante van een duif. We zien: donker wordt licht, dood maakt plaats voor leven, veroordeling wordt vrijspraak. En het grote verhaal van de Bijbel gaat nu meeklinken. Want waar was er ook nogal meer water met daarboven de Geest? We moeten terug van Marcus 1 naar Genesis 1.

Het nieuwe begin dat God maakt: "In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water. God zei: „Er moet licht komen“. En er was licht." De Geest van God is een teken van hoop, een teken van iets nieuws, nieuw leven. Het was begonnen met nieuw leven, maar al heel snel was de dood binnengekomen, een antimacht, tégen het leven, tégen het licht. En er zijn woorden gevormd die God niet had bedacht: opstand, zonde, rebellie, wetteloosheid, ongerechtigheid.

Tegelijkertijd maakte de drie-enige God een nieuw begin, een nieuw verhaal! En er ontstaat een nieuwe woordenschat waarmee een nieuw verhaal kan worden gevormd: liefde, vrede, hoop, gehoorzaamheid, redding, genade.

Dat is het nieuwe leven waar ook wij door de doop heen deel aan krijgen. De doop brengt juist het nieuwe leven met zich mee: het leven dat vol is van de Geest die door Jezus zonder maat wordt uitgedeeld. We laten echt iets achter: het oude leven. En we krijgen echt iets nieuws: het leven door de Geest van Jezus, een leven van vrede en vrijheid. Want waar de Geest van de Heer is, daar is vrijheid.

En er klonk een stem uit de hemel: 'Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde.' Wat hier gebeurt is zo geweldig. We zijn één met Jezus, we zien de Geest en we horen de stem van de Vader. Want de hemel staat wagenwijd open. En de vader van Jezus kan zich niet langer inhouden. Hij roept het uit, vol trots, vol passie, vol onvoorwaardelijke liefde: „Jij bent mijn Zoon!“ Of dochter!

En weet u wat zo opvallend is? Jezus heeft nog niks gedaan. Zijn werk moet nog beginnen. Er zijn dertig jaren voorbij maar het enige wat Jezus deed was groeien in wijsheid en samen met zijn vader meubels maken. En nu, aan het begin van zijn openbare bediening onder het volk van God, nú al bevestigt de Vader hem in wie hij is.

Dat hebben we allemaal zo nodig: bevestiging, waardering, horen dat je er mag zijn. We hebben vaak het gevoel dat die bevestiging pas komt nadat we iets gepresteerd hebben, en als we niets hebben gepresteerd, als we hebben gefaald, blijft de bevestiging uit. En we hebben zelf misschien ook wel de neiging om onze waardering voor de ander pas te uiten als daar een duidelijke reden voor is. Maar zo doet God dat niet: Jezus krijgt vooraf, nog voordat hij begonnen is, een hemelse bevestiging. „Jij bent mijn Zoon. Jij mag er zijn. Ik houd van je. Ik heb je lief. Je bent mijn alles. Ik word zo ongelooflijk blij als ik je zie!“ Geen rapportcijfers die achteraf worden beloond met een compliment. Maar nog voordat je iets hebt gedaan: de onvoorwaardelijke liefde van een hemelse God.

Je hoeft niet "goed" te zijn om geaccepteerd te worden.
Je hebt waardering en aanvaarding nodig om in gezondheid te kunnen leven

Dopen gaat dus niet alleen over afsterven aan je oude "ik"
Het gaat juist over opstaan in een nieuwe identiteit!
Je bent God's geliefde zoon of dochter!
Het gaat over jouw verbinding met God, niet over wat je doet

Maar wat betekent dat? Een geliefd kind van de Vader zijn?
Waarom is het soms zo moeilijk om te ervaren dat je geliefd bent?

Wat bedoelt Paulus precies als hij schrijft:

15 U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaven in angst te leven, u hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te zijn, en om hem te kunnen aanroepen met 'Abba, Vader'.

Romeinen 8:15 NBV

Nu zouden we heel snel naar die zo krachtige uitdrukking 'Abba, Vader' kunnen gaan. En ik zou iets kunnen vertellen over God als Vader, en dat we Hem zelfs 'Abba' dat is 'Pappa' mogen noemen.

En dat Hij van ons houdt, en dat onze aardse vaders vaak niet aan het beeld van de hemelse Vader voldoen, en dat God ondanks alles toch als een Vader voor ons zorgt en dat Hij alles heeft gemaakt en alles in de hand heeft en dat we Hem zo mogen kennen. En het zou allemaal waar zijn. Maar dan zou ik toch te snel gaan. Een

manier die ook geen recht doet aan wat Paulus zegt. Want hij spreekt eerst over angst. En daardoor kunnen we al meteen een beetje gaan aanvoelen, dat het voor ons mensen misschien helemaal niet zo eenvoudig is om tegen God te zeggen: 'Abba, Vader'. Daar heb je de Geest voor nodig. Want het vraagt van mij overgave, het vraagt van mij dat ik ontvankelijk ben voor de liefde van de Vader. En ik weet vaak helemaal niet of ik dat wel durf, of ik dat wel kan: open zijn, me overgeven, ontvangen. En ik zeg het nu allemaal in de ik-vorm, want het gaat ook over hoe ik daar zelf mee bezig ben, maar ik vermoed dat ik niet alleen ben.

Daarom gaat het eerst over angst: 'U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaaf in angst te leven.' Dat komt veel voor: angst. Er zijn zoveel dingen waarvoor we bang kunnen zijn. - Ik ben bang om te falen. - Ik ben bang om betrappt te worden. - Ik ben bang om me over te geven aan Jezus. - Ik ben bang om afgewezen te worden. - Ik ben bang om mijn gevoelens te tonen. - Ik ben bang om te sterven. - Ik ben bang om alleen te blijven. En er zijn heel veel manieren om die angst niet te hoeven voelen: we kunnen heel hard gaan werken, we gaan steeds weer op zoek naar iets nieuws, we volgen weer eens een nieuwe cursus. Er is zoveel waarvoor we bang kunnen zijn. Het leven van heel veel van ons wordt - en we zijn het ons vaak niet eens bewust - het leven van heel veel van ons wordt beheerst door angst.

Wat zou er kunnen gebeuren als... Hoe moet het nu verder... Wat als ik een ongeluk krijg... angst leidt vaak tot wanhoop, tot onrust. En deze angst heeft alles te maken met slavernij, met macht die andere mensen uitoefenen over je leven. Stel dat je bang bent om afgewezen te worden of dat je bang bent om niet aan de verwachtingen van een ander te voldoen, dan is die ander iemand die macht over jou heeft. Je bent zijn of haar slaaf: Wat zou hij van me vinden? Wat zou zij zeggen? En je komt er niet meer los van en je past je aan.

Herkent u die angst? Elke keer als we zeggen 'ik ben bang dat...' laten we die angst toe in ons denken en ons voelen. Maar de Geest wil deze angst in ons leven dus wegnemen. 'U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaaf in angst te leven.'

Dat ontvangen van de Geest heeft alles te maken met jouw opnieuw geboren worden, dat je van de duisternis overgaat naar het licht, dat de bijbel eerst een dor boek voor je was en nu het levende Woord van God. Maar als dat gebeurd is, dat je wedergeboren bent, kun je toch nog steeds opnieuw slaaf worden, en angstig leven, omdat de tegenstander nog altijd rondgaat. De satan is erop uit, altijd weer, om angstige mensen van ons te maken. Dat is de geestelijke strijd die er is.

Angst voor mensen, angst voor dingen die kunnen gebeuren, angst voor de toekomst. 'U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw in angst te leven.' Maar wat dan wel?

'U hebt de Geest ontvangen om Gods kind te zijn.' Blijkbaar is het tegenovergestelde van slaaf-zijn kind-zijn. En als we nu tot ons door hebben laten dringen dat er zoveel angst in ons leven is, kunnen we ook beter begrijpen hoe moeilijk het is om te ervaren een kind van God te zijn. De slaaf staat er tegenover het kind. Maar de angst, waar staat die tegenover? Wat is het tegenovergestelde van angst? We zouden kunnen zeggen: dat is vrijheid. Vrijheid is leven zonder angst. Ergens anders

zegt Paulus: 'Waar de Geest van de Heer is, daar is vrijheid' (2 Korintiërs 3:17). En hij zegt ook nog: 'Christus heeft ons bevrijd opdat wij in vrijheid zouden leven; houd dus stand en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen' (Galaten 5:1). Tegenover de slaaf staat de vrije.

Maar toch hebben we dan nog niet het belangrijkste gezegd. Want in Romeinen 8 vers 15 staat de slaaf tegenover het kind. En ons kindzijn en Gods Vaderschap worden ook niet het meest gekenmerkt door vrijheid - dat ook - maar door iets anders, wat dieper gaat.

We lezen het in 1 Johannes 4 vers 18 en 19:

18 De liefde laat geen ruimte voor angst; volmaakte liefde sluit angst uit, want angst veronderstelt straf. In iemand die angst kent, is de liefde geen werkelijkheid geworden.

19 Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad

Angst staat tegenover je geliefd voelen door God. Angst is het tegendeel van de liefde van de Vader kennen. En dat is heel confronterend om te horen: als ik angstig ben, als ik bang ben voor afwijzing, als ik bang ben om te vertellen wat er echt in mij leeft, ken ik de liefde van de Vader niet. Zijn liefde voor mij is geen werkelijkheid geworden. Zijn liefde is natuurlijk wel echt, en ook aanwezig, ook voor mij, maar het is niet een werkelijkheid die ik ook zo ervaar. Ik pluk er de vruchten niet van.

Je kunt praten over liefde zonder te ervaren dat je geliefd bent, zonder deze werkelijkheid te kennen: dat de Vader onvoorwaardelijk van jou houdt als zijn kind en dat je daarom nooit meer bang hoeft te zijn voor wat anderen van je vinden en dat je daarom nooit meer bang hoeft te zijn om te sterven, of om te vertellen wat er echt in je leeft, of om alleen te blijven, want de Vader houdt van jou met een onvoorwaardelijke liefde. Alleen het is zo moeilijk om dat te geloven. Dat de Vaderliefde onvoorwaardelijk is. Want liefde tussen mensen is zo vaak voorwaardelijk: ik hou van jou als jij tenminste... We moeten liefde zo vaak verdienen. En voor we het weten is die gedachte ook doorgedrongen in onze relatie met God

. Maar God ís liefde. Het is zijn wezen om lief te hebben. Hij houdt niet van jou en van mij omdat Hij iets moois of aantrekkelijks in jou of in mij ziet, maar Hij houdt van ons - onvoorwaardelijk - omdat Hij liefde ís. En dan zijn we bij de kern van het Vaderschap van God, en bij de kern van het kindzijn. De Vader-kind relatie wordt gekenmerkt door Gods onvoorwaardelijke en eeuwige liefde die ik alleen maar hoef te ontvangen. Maar juist dat is zo moeilijk.

Leven in onvoorwaardelijke liefde is vreemd voor ons, thuis zijn bij de Vader en zeggen, Abba, Vader, zeggen pappa.

Dat kan je zeggen als je ervaart dat je geliefd bent door de Vader, een leven zonder angst voor falen, voor afwijzing..

Vaak gaan we heen en weer tussen deze gevoelens, geliefd, angst

Vrij, niet vrij.

Licht, duisternis

Koninkrijk van God, koninkrijk van de duisternis

Hoe leef ik in vrijheid, in de onvoorwaardelijke liefde, in het Koninkrijk van God?
Hoe kan ik met heel mijn ziel uitroepen Abba, Vader?

Dat kan alleen door verbinding te maken met de Drie-eenheid en je te laten bekrachtigen door de Geest. Die weg heeft Jezus vrijgemaakt, Jezus is de weg, de waarheid en het leven. Dan kan je de onvoorwaardelijke liefde ervaren, je geliefd weten, in vrijheid functioneren, jezelf zijn zonder te voldoen aan voorwaarden van anderen

Durf je jezelf over te geven aan die onvoorwaardelijke liefde? Durf je jezelf over te geven aan Abba Vader?

Geliefd- identiteit is gezet

9 En hierin is Gods liefde ons geopenbaard: God heeft zijn enige Zoon in de wereld gezonden, opdat we door hem zouden leven.

10 Het wezenlijke van de liefde is niet dat wij God hebben liefgehad, maar dat hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon heeft gezonden om verzoening te brengen voor onze zonden.

11 Geliefde broeders en zusters, als God ons zo heeft liefgehad, moeten ook wij elkaar liefhebben.

12 Niemand heeft God ooit gezien. Maar als we elkaar liefhebben, blijft God in ons en is zijn liefde in ons ten volle werkelijkheid geworden.

1 Joh 4: 11-12 NBV

Als we elkaar liefhebben, leeft God in ons!

Hoe houd ik van God? Door te houden van mensen

Hoe houd ik van mensen? Door te houden voor God

Als je van anderen houdt, ervaar je God

God stuurde Jezus, zodat we leven door Hem